

*„Nyní, Pane, můžeš propustit
svého služebníka podle svého slova
v pokoji.“*

Lk 2,29

Do věčného života povolal Pán Ježíš Kristus svého věrného služebníka
a obětavého kněze

P. Františka Beneše

salesiána Dona Boska

ve věku nedožitých 70 let.

*Narodil se 29. 11. 1947 v Cerekvici nad Loučnou,
na kněze byl vysvěcen 29. 6. 1974 v Praze,
poté působil v duchovní správě v Pardubicích, Hlinsku, Uhelné Příbrami,
Dvoře Králové, Litomyšli a Sloupnici.
Zemřel 23. října 2017 v Litomyšli.*

S naším spolubratrem se rozloučíme při mši svaté

v úterý 31. října 2017 ve 14:30 hodin

v kapitulním kostele Povýšení svatého Kříže v Litomyšli

poté jeho tělesné ostatky uložíme do hrobu na místním hřbitově.

Děkujeme každému z vás, kdo jste otci Benešovi prokazovali cokoli
dobrého a prosíme o vzpomínku v modlitbě.

Zarmoucená rodina
Farníci z Litomyšle a okolí

Spolubratři salesiáni
Kněží vikariátu Litomyšl

Nekrolog

P. František Beneš SDB

Narodil se 29. listopadu 1947 v Cerekvici n/Loučnou ve Východních Čechách. Jeho rodiče měli menší hospodářství, které později přešlo pod JZD. František měl starší sestru Marii, která zůstala svobodná a skoro až do své smrti vedla Františkovi v různých místech jeho působení farní domácnost. Kromě Marie měl František ještě mladší sestru a bratra.

Po ukončení základní školy v Cerekvici (1962) absolvoval v Litomyšli gymnázium a pro nemožnost studia na teologické fakultě nastoupil na VŠZ v Brně, kde po 4 semestrech přerušuje studium a nastupuje na vojnu (1967-1969). Po vojně absolvuje v Litoměřicích teologickou fakultu a 29. 6. 1974 přijímá v Praze kněžské svěcení.

Se salesiány Františka seznámil salesián P. Jaroslav Lank SDB, rodák z nedalekého Vysokého Mýta, který začínal rozjíždět legendární prázdninové „chaloupky“ pro mládež. Již během teologického studia František absolvoval tajný noviciát pod vedením P. Vika, tehdejšího sekretáře kardinála Trochty a pozdějšího provinciála. První řeholní sliby skládá František tajně 1974 v Sezemicích.

Po vysvěcení na kněze je František kaplanem v Pardubicích (1974-1977) a pak 3 měsíce působí v Hlinsku. Odtud nastupuje na dva roky jako administrátor do Uhelné Příbrami u Chotěboře a k tomu dvou excurrent: Modletína a Bílé Třemošné. Potom působí ve Dvoře Králové a excurrentech Horní Brusnice, Velký Vřešťov, Lanžov, Chotěborky a Dubenec u Dvora Králové. Jeho nejdelší a také asi nejplodnější kněžské působení bylo v Litomyšli, kde byl farářem a delší období též okrskovým vikářem, skoro až do své náhlé smrti. Z Litomyšle dojížděl také do farností Mikuleč, Trstěnice Karle, Čistá, Morašice a jeho rodné Cerekvice. Těšil se důvěře hradeckých biskupů, neboť byl také členem kněžské rady a sboru poradců.

V posledních letech bojoval se zdravotními obtížemi a musel zvolnit. Když se zdálo, že vše překonal a cítil se opět při síle, rád přijal v srpnu 2017 službu administrátora farností Horní Sloupnice a České Heřmanice. Náhlé vážné zdravotní komplikace však přivodily jeho nečekaný skon 23. 10. 2017 v nemocnici v Litomyšli.

V salesiánských službách byl ředitelem salesiánské komunity v Pardubicích (1992-1993) a v Sebranicích (1998-2001).

Vedle horlivosti pro spásu těch, kteří mu byli svěřeni, byl František znám a oblíben i pro svou lidskou vlídnost, pozornost a vnímavost k radostem a bolestem všech, se kterými přišel do styku a pro svou pracovitost jak intelektuální tak manuální. Měl také vytříbený smysl pro kulturu a pro důstojnou liturgii, ať už šlo o její uplatnění a rozvinutí, ale též i o důstojné prostředí, kde se liturgie koná. Proto všude kde působil, ale hlavně v Litomyšli a okolí se zasloužil o opravy a zvelebení snad všech kostelů a kapliček, které měl nějakým způsobem ve správě, nebo aspoň nějak v dosahu.

RIP